

บทบรรณาธิการ

คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถ้าเรา ได้ย้อน หลัง สืบ เรื่อง รวบรวม ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในเรื่อง การมี คณะแพทยศาสตร์เกิดขึ้น ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าเมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๐ ได้มีประกาศให้โรงเรียนราชแพทยฯ เข้ามาอยู่ในสังกัดของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และต่อมาอีก ๑ ปี คือเมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๑ ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนราชแพทยฯ เป็น คณะแพทยศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์แห่งนี้คือ คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลนั่นเอง และคณะแพทยศาสตร์ก็ได้เจริญขึ้นมาเป็นลำดับ จนกระทั่งวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้มีประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข ให้รวมคณะแพทยศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์, คณะทันตแพทยศาสตร์, และคณะสัตวแพทยศาสตร์ เข้าด้วยกัน สังกัดมหาวิทยาลัยที่ตั้งขึ้นใหม่ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า คณะแพทยศาสตร์ กับ จุฬาลงกรณ์มหา-

วิทยาลัยซึ่งได้เป็นอยู่ถึง ๒๕ ปี ก็ได้ขาดตอนกันลงใน พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้นไป แต่ถึงกระนั้นก็ยังมี การรื้อฟื้นที่ดีที่สอบได้ปีที่ ๒ ของคณะวิทยาศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เข้าในคณะแพทยศาสตร์อยู่ตลอดเวลา ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ ก็ได้เกิดมีคณะแพทยศาสตร์เกิดขึ้นอีกคณะหนึ่ง เรียก คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ซึ่งขึ้นอยู่ในสังกัดของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ คณะนี้ก็ ได้เจริญเติบโตเรื่อยมาจนกระทั่ง เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ในราชกิจจานุเบกษา ได้มีพระราชกฤษฎีกาเลิกคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และได้ประกาศ พระราชกฤษฎีกา ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ให้ตั้งคณะแพทยศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขึ้น และพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน

จุฬาลงกรณ์เวชสาร

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์

ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้ง คณะแพทยศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์เพิ่มขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะแพทยศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งคณะเพิ่มขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

คณะแพทยศาสตร์

คณะสัตวแพทยศาสตร์

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เพื่อให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบซึ่งขึ้นสมควรจัดตั้งคณะแพทยศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์เพิ่มขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(กัฏจากราชกิจจานุเบกษา หน้า ๘๕๐-๘๕๒ เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๐๒ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๐)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 กคือ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐
 ซึ่งน่าจะถือว่าเป็นวันสำคัญวันหนึ่งในการจัดตั้งคณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ได้มีพระราชบัญญัติ โอนกิจการ ทรัพย์สิน, หนี้สิน, ข้าราชการ, ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะเกี่ยวกับราชการ ของ คณะ แพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ไปเป็นคณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ เรื่องนี้ก็พอดีกับเวลาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีอายุครบ ๕๐ ปีบริบูรณ์ จึงถือวามีนิมิตอันดีที่ได้เกิดมี คณะ แพทยศาสตร์ ขึ้นใหม่ อีกครั้งหนึ่งในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การที่ คณะ แพทยศาสตร์ โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ได้ย้ายเข้ามา อยู่กับ ตั้งกีดใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนี้ ถ้าพูดไปตามลักษณะของภูมิประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่าอาณาเขตอยู่ใกล้กันมากเกือบจะเป็นเนื้อที่ผืนแห่งเดียวกันก็ได้ เหมาะสำหรับ ในการที่จะติดต่อทั้งในด้าน อาจารย์, การปกครอง และกิจกรรม ของ นักศึกษา ของ นิสิต ที่ จะ อยู่

ร่วมกันในบริเวณใกล้ ๆ กัน นอกจากนี้ก็เป็นอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัยสากลทั่วโลก ซึ่งเขาถือว่ามหาวิทยาลัยที่มีลักษณะสมบูรณ์ แบบ แล้ว ก็ จำ เป็น จะต้อง มี คณะ ต่าง ๆ อยู่ในมหาวิทยาลัยนั้น เพื่อให้เป็นตลาดวิชาแก่นิสิต ซึ่งสามารถที่จะเล่าเรียนศึกษาได้มากอย่างในมหาวิทยาลัยในสมัยปัจจุบันถ้าสังเกตให้ดีจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ ของประเทศเราก็ มีความ โนม้เอียง ที่จะ ได้ จัด ตั้ง คณะ ต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นคณะพิเศษ เพื่อให้มีคณะต่าง ๆ เกิดขึ้นมาก ๆ ทั้งนี้เพื่อให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งนั้นมีลักษณะอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งเข้ากับหลักสากลนิยมเป็นส่วนใหญ่ที่เรานิยมกันอยู่ เราพูดกันอยู่เสมอว่า เมื่อมีมหาวิทยาลัยมีคณะต่าง ๆ อยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกันแล้วจะอำนวยความสะดวกให้แก่ นิสิต ที่ อยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกันนั้นให้มีประสิทธิภาพและมีการสมาคมกับ นิสิต ต่าง ๆ เป็นไปอย่างกว้างขวาง มีคนเรียนอาชีพต่าง ๆ กัน ได้คบหา รู้จักกัน เมื่อออกไปรับราชการ, ทำมาหากิน ซึ่งอาจจะต้องพบกัน หรือพึ่งพาอาศัยกันก็จะทำให้การดำเนินการในอาชีพของตน และของส่วนรวมเป็นประโยชน์ได้ดี และรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะเหตุว่าจะ

จุฬาลงกรณ์เวชสาร

พระราชบัญญัติ

โอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง
และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็นคณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณของ
มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็น
ของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่าง
รัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็นของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของ
มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็น
ของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่เป็นการสมควรโอนคณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ไปสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะวิชาของคณะ
เป็นวิชาที่มีความสำคัญ เกษังก้อยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาก่อน ประกอบกับได้มีพระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์ขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว สมควรโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็นของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราช
บัญญัตินี้

(กัตจากราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษหน้า ๕ เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๖ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๑๐)

รับราชการก็ดี หรือจะไปประกอบอาชีพใด ๆ ก็ดี การสังคมของมนุษย์ก็ย่อมต้องมีความสัมพันธ์กัน ทั้งในด้านส่วนตัวในด้านจิตใจ และในด้านอาชีพ การอาศัยซึ่งกันและกัน นี้เป็นความสำคัญอย่างยิ่ง-ยวด สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมของมนุษย์ และเราไม่ใช่ว่าจะเป็นแพทย์ มีแต่วิชาชีพแพทย์อย่างเดียว จะไปรับราชการก็ดีหรือจะทำการส่วนตัวก็ดี จะเอาแต่วิชา แพทย์ อย่าง เดียว เพื่อไป ทำงาน ตามความ มุ่ง หมาย ที่จะ ไปทำ แล้วจะ มีความ สำเร็จได้ ตามความมุ่งหมายนั้น อาจจะมีติดขัดลำช้า หรือไม่สำเร็จตามความมุ่ง-หมายที่เราได้ตั้งใจไว้ เราจำเป็นจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน จากอาชีพอื่น ๆ เช่น วิศวกร, สถาปนิก, นักปกครอง และครูบาอาจารย์ เป็นต้น เพราะการแพทย์ หกยุคหกสมัยมีบทบาทในหน้าที่ที่สำคัญในสังคมมนุษย์ และจะทำให้การแพทย์ดำเนินไปด้วยดีในสังคมนั้น ๆ จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือ และ ความร่วมมือของบุคคลทุกอาชีพ เช่นในสังคมใด ๆ ก็ตาม ถ้ามีเศรษฐกิจดี, การศึกษาดี, การปกครองที่มีระเบียบวินัยที่ดี มีการคมนาคมดี ก็ย่อมจะทำให้การดำเนินในด้านการแพทย์ สดวกและดีขึ้น ทั้งในด้านป้องกันโรค และ

ในด้านการรักษาพยาบาล ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าอาชีพต่าง ๆ ย่อมจะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันเสมอในชีวิตสังคมของมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่มีคณะต่างๆ อยู่กันมาก ยิ่งมากเท่าไรก็ยิ่งจะทำให้เป็นผลดีต่ออนาคตที่ออกไปแล้ว ซึ่งอย่างน้อย ๆ ก็ได้ถือได้ว่าได้เห็นหน้ากันมาตั้งแต่ครั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน มีอะไรก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

คณะแพทย ศาสตร์ จุฬาลง กรณมหา-วิทยาลัยโดยการนำของท่านคณบดีศาสตราจารย์นายแพทย์ทวี ตมราศวิน และกรรมการคณะแพทยศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าแผนกทั้งหลาย ในขณะนั้นก็ได้พยายามประชุมปรึกษาหารือกันกับ ทางฝ่าย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ซึ่งมีท่านอธิการบดี วพนว พลเอกประภาส จารุเสถียร และ มีท่านรองอธิการบดี ๓ ท่านคือ ดร.แถบ นีละนิธิ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ, ศาสตราจารย์ศุภชัย วานิชวัฒนา รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร และศาสตราจารย์รอง ศยามานนท์ รองอธิการบดีฝ่ายการปกครอง ตลอดจน ดร.สุขุม ศรีธัญรัตน์ เลขาธิการจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย และ ท่านคณบดีของคณะต่างๆของจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ได้ร่วมปรึกษาหารือกันเพื่อ

จุฬาลงกรณ์เวชสาร

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๐

พระราชกฤษฎีกา

เล็งล้มคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ได้มีพระราชบัญญัติโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็นของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงสมควรเลิกล้มคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เสีย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเลิกล้มคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เลิกล้มคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และแผนกวิชาที่อยู่ในคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีกฎหมายให้โอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็นของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงสมควรเลิกล้มคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เสีย

จะหาวิธีอย่างไรที่จะทำให้คณะแพทย-
ศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก้าวหน้า
ยิ่งขึ้นไป เช่น การขยายกิจการของ
โรงพยาบาล ในอนาคต จะมีชั้นที่บริเวณ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเนื้อที่ประมาณ
๒๕ ไร่ ซึ่งจะเป็นที่สำหรับสอนและการ
ค้นคว้าวิจัย, ระหว่างนี้ยังจะต้องมีการ
ศึกษา ทหารายละเอียด เพื่อความ แน่นนอนกัน
ต่อไป เราหวังว่าคณะ แพทย ศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คงมีความ เจริญ
ทั้งในด้านการศึกษา และในด้านกิจกรรม
ต่าง ๆ ของนิสิต เป็นไปอย่างดียิ่ง ใน
โอกาสนี้คณะบรรณาธิการของจุฬาลงกรณ์
เวชสารจึงขอถือโอกาสจารึกเรื่องนี้ ไว้เพื่อ
เป็นอนุสรณ์ และ ประวัติศาสตร์ สำหรับคน
รุ่นหลังว่า วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นวัน ประวัติศาสตร์ที่ได้มีการ ตั้ง คณะ
แพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ชั้นอีกครั้งหนึ่ง
ซึ่งได้ขาดตอนไปเป็นเวลา ๒๕ ปีพอดี และ
ก็เป็นของแปลกแต่จริงที่เลข ๒๕ มาเกี่ยว
ข้องกับการตั้งคณะแพทยศาสตร์ ใน จุฬาล-
งกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อครั้งแรกอยู่ใน
สังกัดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ ๒๕
ปีพอดี ก็ย้ายเข้าสังกัดมหาวิทยาลัยแพทย
ศาสตร์และต่อมาอีก ๒๕ ปี และในวันที่
๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ก็ได้เกิดคณะ
แพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขึ้น
มาใหม่อีก

ศาสตราจารย์นายแพทย์เฉลียว วัชรพุก
บรรณาธิการ.